

Uchwała Nr XIII/.../2015
Rady Miejskiej w Lipianach
z dnia ... grudnia 2015 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Burmistrza Lipian

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 poz. 1515) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267; zm.: Dz. U. z 2014 r. poz. 183 i poz. 1195 oraz z 2015 r. poz. 211, poz. 702 i poz. 1274.) Rada Miejska w Lipianach uchwala, co następuje:

§ 1.1. Skargę na działalność Burmistrza Lipian uznaje się za bezzasadną.

2. Uzasadnienie faktyczne i prawne sposobu załatwienia skargi stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Upoważnia się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Lipianach do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 ze zm.) rozpatrzenie skargi dotyczącej działalności burmistrza należy do rady gminy.

W dniu 10 listopada 2015r. do biura Rady Miejskiej w Lipianach wpłynęła skarga na działalność Burmistrza Lipian w zakresie realizacji zadań dotyczących zaległości podatkowych.

W oparciu o ustalenia dokonane przez Komisję Rewizyjną stwierdzono, co następuje:

Adresatem wszystkich decyzji dotyczących umorzenia zaległości w podatku rolnym jest wyłącznie osoba, która złożyła wniosek o zastosowanie takiej ulgi, a nie pozostali właściciele nieruchomości rolnej. Pozostali właściciele nie złożyli żadnych wniosków w tym zakresie, brak było również jakiegokolwiek reakcji w przypadku pism informujących o wysokości zaległości w podatku. Należy również zaznaczyć, iż umorzenie zaległości jest decyzją uznaniową, co oznacza, że organ podatkowy „może” a nie „musi” umorzyć zaległość, nawet w przypadku zaistnienia przyczyn społecznie lub gospodarczo uzasadnionych.

Gospodarstwo rolne, za które należny jest podatek znajduje się we współwłasności. Współwłasność nieruchomości wymaga od współwłaścicieli współdziałania w ponoszeniu związanych z nią ciężarów podatkowych, a w szczególności podatku rolnego czy od nieruchomości. Przepisy art. 3 ust. 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 95, poz. 613 ze zm.) ustanawiają w tym przypadku tzw.

solidarną odpowiedzialność. Odpowiedzialność solidarna oznacza, iż organ podatkowy może żądać uiszczenia należnego podatku od wszystkich dłużników łącznie, od kilku z nich lub od każdego z osobna, a zaspokojenie wierzyciela (organu podatkowego) przez któregokolwiek z podatników zwalnia pozostałych. Jednocześnie, aż do zupełnego zaspokojenia wierzyciela wszyscy dłużnicy solidarni pozostają zobowiązani. Powyższe oznacza, iż niemożliwe jest dokonanie częściowych płatności podatku przez poszczególnych współwłaścicieli nieruchomości. Wyjaśniam, iż brak jest możliwości i podstaw prawnych do podzielenia podatku według udziałów i wydanie odrębnych decyzji w tym zakresie (m.in. wyrok WSA w Szczecinie z dnia 28 października 2015r. sygn. akt I SA/SZ 684/15). Decyzja ustalająca wysokość podatku rolnego na dany rok dotyczy jednego przedmiotu opodatkowania, którym jest gospodarstwo rolne. Przedmiotowa decyzja dostarczana jest wszystkim współwłaścicielom. Podatek powinien zostać uiszczony w całości przez jednego ze współwłaścicieli, a następnie możliwe jest dokonanie wzajemnych rozliczeń. Potwierdzenie stanowiska organu podatkowego można znaleźć chociażby w wyroku NSA z dnia 26 czerwca 2007 r. (sygn. II FSK 1748/06). W przypadku zaistnienia sytuacji konfliktowej między współwłaścicielami rozliczenia między nimi mogą być dokonywane wyłącznie w drodze powództwa cywilnego i nie wywierają one wpływu na zobowiązanie podatkowe.

Jedynym odstępstwem od zasady solidarnej odpowiedzialności jest sytuacja, gdy gospodarstwo rolne pozostające we współwłasności prowadzone jest w całości i wyłącznie przez jednego współwłaściciela. Dopiero w 2015 roku ujawniła się osoba, która zamierza prowadzić gospodarstwo.

Należy zauważyć, iż niezadowolenie podatnika z czynności podejmowanych przez Burmistrza Lipian stanowią wyłącznie jego subiektywną ocenę, a organ podatkowy działa w granicach obowiązującego prawa. Trzeba również wskazać, iż skarżący został kilkakrotnie poinformowany o przepisach na jakich działa Burmistrz Lipian, jak również poinformowany o możliwości złożenia odpowiedniego wniosku o zastosowanie ulgi w spłacie zaległości podatkowych, z których podatnik nie skorzystał.

W przypadku niezadowolenia podatnika z konieczności opłacania podatku w pełnej wysokości może on również wystąpić do Sądu o zniesienie współwłasności.

Argumenty podniesione w skardze nie znajdują uzasadnienia, a pismo jest wyłącznie wyrazem niezadowolenia z działań organu podatkowego.

W związku z powyższym Rada Miejska w Lipianach nie widzi podstaw do uznania skargi za zasadną.

Zgodnie z art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.